

مهري قديمي نوران

مربي دانشكده زبان‌هاي خارجي، دانشگاه آزاد اسلامي، واحد تهران مركزي

تاريخ وصول: ۸۳/۷/۲۵

تاريخ تأييد نهايي: ۸۳/۱۱/۱۷

چکیده

اشتفان تسوايگ، نويسنده معروف اتريشي (۱۸۸۱-۱۹۴۲) از جمله نويسندگان است که تحت تأثير فرويد بوده‌اند، وي نظريه‌هاي روانکاوي او را در داستان‌هاي خود وارد کرده و از آنها به گونه‌اي استادانه بهره جسته است. در مقاله زير سه نمونه از داستان‌هاي وي مورد بررسي و تجزيه و تحليل قرار مي‌گيرند که در همه آنها نظريه‌هاي روانکاوي اعمال شده است. شخصيت اصلي داستان نخست، يک زن است. تعارضات رواني اين زن ميانسال به گونه‌اي نشان داده مي‌شود که تنهائي‌اش سبب حوادثي شگفت مي‌گردد، و سرانجام، اين که او مي‌تواند با بيان آنچه روحش را همواره آزار مي‌داد، آرامش خود را به دست آورد. قهرمان داستان دوم يک مرد است. حالات رواني اين اشراف‌زاده گوياي آن است که وي با از دست دادن نزديکان خود و خيانت دوستش، از زندگي دلزده شده، زندگي براي لذت‌بخش نيست و کاملاً منزوي شده است و اين‌که چگونه آن شب رؤيائي روي اين مرد تأثير مثبت مي‌گذارد، او را به زندگي بازمي‌گرداند و از حالت بي‌تفاوتي نسبت به ديگران، خارج مي‌کند. شخصيت اصلي داستان سوم کودک ۱۲ ساله‌اي است که در ابتداي مرحله بلوغ است، حالات رواني اين کودک نشانگر آن است که او مي‌خواهد کنجکاوانه رازي را که بين دو جنس مخالف است، کشف کند.

واژه‌هاي کلیدی: تعارضات رواني، شيوه‌هاي رفتاري، صورتک‌ها، خاطرات، حديث نفس.

اشتفان تسوایگ در ۲۸ نوامبر ۱۸۸۱ در وین به دنیا آمد و دوران دبستان و دبیرستان را در همان شهر گذراند. بعد از دریافت دیپلم، در رشته ادبیات آلمانی و رومانیایی تحصیل کرد.

در زمان جنگ جهانی اول «به طور موقت در بخش آرشیو جنگ در شهر وین به کار پرداخت» (اشمیت، ۱۹۶۴، ص ۲۷۴). «تسوایگ از سال ۱۹۱۷ تا ۱۹۱۹ در سوئیس زندگی کرد. از سال ۱۹۱۹ تا ۱۹۳۶ در سالزبورگ اقامت گزید و در سال ۱۹۳۶ اتریش را ترک کرد و به لندن رفت، ولی با سفرهای متعدد هم، آرامش روحی خود را بازیافت. تسوایگ از دوران کودکی ارتباط خوبی با مادرش نداشت، گریز از حکومت نازیها و فاشیسم هم می‌تواند یکی از دلایل سفرهای متعدد وی باشد. او در شصت سالگی در ریودوژانیرو خودکشی کرد» (تسوایگ، ۱۹۶۱، ص ۷۸)

خودکشی تسوایگ به سبب فقر نبود، بلکه او دیگر نمی‌خواست در جهانی زندگی کند که متعلق به او نبود. «او نمی‌توانست باور کند که در این دنیا دیگر نمی‌تواند هر آنچه را که خلق کرده بود، دوباره به دست آورد». (براناک، ۱۹۸۸، ص ۷۳۷)

تسوایگ سعی می‌کرد با ترجمه ادبیات بیگانه، روح زبان خود را عمیق‌تر درک کند. او می‌خواست در داستان‌های خود از اسرار عمیق روان آدمی پرده بردارد.

داستان‌هایی که در این مقاله مورد بررسی قرار می‌گیرند عبارتند از:

۱- بیست و چهار ساعت از زندگی یک زن

۲- شب رؤیایی

۳- راز سوزان

بحث و بررسی

در داستان **بیست و چهار ساعت از زندگی یک زن**^۱ موضوع مربوط به یک خانم مسن اشرافی است که در کازینو با جوانی ۳۳ ساله روبه‌رو می‌شود که پشت میز بازی نشسته است. توجه این خانم ناگهانی به دست‌های مرتعش جوان جلب می‌شود. او از حرکات لرزان دست‌ها، سریع پی می‌برد که جوان در چه موقعیتی قرار دارد، او در بازی، دار و ندارش را باخت است.

وقتی جوان کازینو^۲ را ترک می‌کند، خانم بلافاصله به دنبال او می‌رود، جوان به کنار رودخانه می‌رود، روی نیمکت می‌نشیند، زن او را نظاره می‌کند و درست زمانی که جوان می‌خواهد با گلوله‌ای به زندگی خود پایان دهد، خانم دست او را می‌گیرد و مانع خودکشی او می‌شود.

جوان برای خانم توضیح می‌دهد که دیگر آبرویی برای او نمانده و پولی هم ندارد، از این رو دیگر نمی‌خواهد زنده بماند. خانم او را با خود به هتل می‌برد و فردای آن روز برای فرستادن او به شهر خودش، به او پول می‌دهد و برایش بلیط قطار هم می‌خرد. خانم بعد از بدرقه کردن جوان و رفتن او، تازه به فکر فرو می‌رود که اصلاً این جوان چه کسی بوده که او شب را در هتل با وی سپری کرده است این‌جاست که احساس ناراحتی شدید می‌کند، زیرا تنهایی خود را بیش از گذشته احساس می‌کند و خلاء زندگی او بیشتر می‌شود.

درست مثل زمانی که همسرش را از دست داده بود، به مکانهایی که با جوان رفته بود، می‌رود، خاطرات تداعی می‌شود و در انتها هم به کازینو می‌رود. اما متأسفانه جوان را دوباره پشت میز بازی می‌بیند، اما دیگر به صورت او نگاه نمی‌کند و از کازینو بیرون می‌آید. این خانم شروع به سفر می‌کند، تا شاید بدین طریق بتواند گذشته را فراموش کند. سال‌های متمادی فقط به آن یک روز از زندگیش می‌اندیشد و سفرها هم زخم او را التیام نمی‌بخشند. این خانم به همسر مرحوم خود وفادار مانده بود، تنهایی او باعث می‌شد که زندگی را پوچ و تهی ببیند، ولی با وجود این جوان، ناگهان زندگی او معنا پیدا می‌کند، زیرا وظیفه خود می‌داند که او را به زندگی برگرداند. احساس جدیدی در او پیدا می‌شود که با آشنایی او خوشبختی عمیقی را احساس می‌کند.

سفرهایی که او می‌کرد، در واقع فرار او از خودش بود. او نمی‌توانست گذشته را فراموش کند، هر روز به یاد می‌آورد که حاضر بود همه چیز خود را برای یک انسان دیگر بدهد، تا بدین طریق زندگی خود را بازیابد.

«همه اینها به خاطر کسالت روحی است، به خاطر پوچی که در زندگی حس می‌کنم که می‌خواهم با سفرهای کوتاهی که دارم آن‌ها را از بین ببرم...» (تسوایگ، ۱۹۵۰ الف، ص ۱۲۴)

اما بعد از گذشت سال‌ها، این زن با بیان آنچه روح او را آزار می‌داد، باور کرد که می‌تواند گذشته را فراموش کند و روح خود آرامش بخشد.

در این داستان تسوايگ اعتقاد دارد که این خانم با اعتراف کردن^۳ می‌تواند خود را از فکر کردن به گذشته رها کند و روح خود را آرامش بخشد و انسان اجازه ندارد مورد این خانم را با معیارهای اخلاقی بسنجد، زیرا او بیمار است.

در واقع همان روانکاو فروید مورد نظر است که به بیمار این اجازه را می‌دهد تا با بیان مطلب، خود را از خاطره‌ای که باعث عدم آرامش روحی او شده، رها کند.

داستان شب رویایی^۴ داستان مردی ثروتمند و بهتر بگوییم، اشراف‌زاده‌ای است که زندگی مرفهی دارد و همه فکر می‌کنند، که او بسیار خوشبخت است، اما او خوب می‌داند که نمی‌تواند با دیگران ارتباط برقرار کند، زیرا علاوه بر این که پدر و مادر خود را از دست داده و تنها است، روزی از دختری که سال‌ها با او دوست بوده، نامه‌ای دریافت می‌کند که در این نامه چنین نوشته که می‌خواهد با شخص دیگری ازدواج کند و او دیگر باید رابطه‌اش را با این اشراف‌زاده قطع کند. این مسئله ضربه سنگینی برای او بود، در این زمان نیز یکی از دوستان بسیار خوب این مرد هم می‌میرد. در این جاست که اشراف‌زاده احساس دلزدگی از زندگی می‌کند و کاملاً منزوی می‌شود.

در یک روز یکشنبه به مسابقه اسب‌سواری می‌رود، در آنجا بیشتر حس می‌کند که هیچ چیز او را خوشحال نمی‌کند و هیچ خانمی هم توجه او را جلب نمی‌نماید، تا این‌که ناگهان صدای خنده خانمی را که پشت سر او نشسته بود، می‌شنود. این خانم به لهجه مجاری با همسرش مشغول صحبت بود و مرتب می‌خندید. خنده‌های این خانم توجه مرد را جلب می‌کند و مرد کنجکاو می‌شود که این خانم را ببیند.

هنگام برخاستن از دیدن خانم خوشحال می‌شود، ولی ناگهان به همسر این خانم که در کنار او ایستاده بود، برخورد می‌کند و بلیط‌هایی که در دست همسر این خانم مجارستانی بود، روی زمین پخش می‌شود. همسر آن خانم بلیط‌ها را جمع می‌کند، ولی یک بلیط روی زمین می‌ماند که آن بلیط را این مرد برمی‌دارد.

وقتی شماره برنده‌شدگان اعلام می‌شود، او پی می‌برد که بلیطی که او برداشته است، جزء برنده‌شدگان است، ولی او به خوبی می‌داند که برنده واقعی همسر آن خانم است، چون که بلیط به او تعلق دارد. اما اشراف‌زاده با پول آن برای بار دوم هم در مسابقه شرکت می‌کند و دوباره برنده می‌شود.

احساس خوشحالی و زنده بودن به او دست می‌دهد. این احساس را مدیون برخورد با آن خانم می‌داند، این یک واقعیت است که نگاه نافذ آن زن او را تغییر داده است به طوری که او دیگر قادر به تحمل تنهایی نیست.

این شب رؤیایی بسیاری از احساس‌ها را در او بیدار کرده است. او می‌خواهد خود را به دیگران نزدیک کند و پی می‌برد که ترس از تنهایی، یکی از دلایلی است که باعث کشش مردها نسبت به زن‌ها می‌شود.

مسابقه به پایان می‌رسد. یک روسپی به او نزدیک می‌شود. او دست روسپی را می‌گیرد ولی درمی‌یابد که کسانی در کمین روسپی‌اند، او به روسپی پول می‌دهد اما همین که می‌خواهد برگردد، حس می‌کند، روسپی به دنبال اوست. این احساس در او زنده می‌شود که در این دنیا یک نفر هست که دلش برای او تنگ می‌شود.

وقتی آن افراد از این مرد پول بیشتر طلب می‌کنند، روسپی از او دفاع می‌کند، او خوشحال می‌شود که یک نفر وجود دارد که با او همدردی می‌کند، و او برای اولین بار در این دنیا برای یک انسان زندگی می‌کند. این مرد با همدردی همنوع خود، دوباره زندگی را بازمی‌یابد.

در واقع نویسنده تأثیر همدردی را روی این مرد بیان می‌کند و این‌که چگونه یک زن می‌تواند مرد را دگرگون کند و از نظر روحی روی او تأثیر بگذارد.

این مرد محل مسابقه را ترک می‌کند و به منزل می‌رود و نمی‌خواهد دیگر آن مرد بی‌احساس باشد.

«من می‌ترسم که با خوابیدن، تمام آن احساس‌هایی که در من بیدار شده است، دوباره از بین برود و دوباره همان انسان بی‌احساس شوم و تمام این‌ها فقط یک رؤیا باشد» (تسوايگ، ۱۹۵۰، ص ۲۴۱).

روز بعد خوشحال از خواب بیدار می‌شود، هیچ چیز در او تغییر نکرده و همان احساس خوب را دارد. او یک انسان دیگری شده است.

«ادعا می‌کنم، انسان دیگری شده‌ام، می‌دانم که خوشبختم، زیرا معنا و مفهومی برای زندگی سرد گذشته‌ام پیدا کرده‌ام، معنا و مفهومی که واژه‌ای برای آن نمی‌توانم پیدا کنم...» (همان، ص ۲۴۳).

از زمانی که او خود را به خوبی درک کرده است، خیلی چیزهای دیگر را هم درک می‌کند. نگاه‌های دیگران او را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

۳- در داستان‌های تسوايگ اعتراف در کلیسا یا نزد کشیش صورت نمی‌گیرد، بلکه نزد مخاطب انجام می‌شود.

«تازه شروع به زندگی کرده‌ام و تازه می‌دانم، زندگی واقعی چیست. کسی که خود را بیابد، دیگر نمی‌تواند چیزی را در این دنیا از دست بدهد...» (همان، ص ۲۴۳)

تسوايگ در این داستان وحشت از تنهایی را ترسیم می‌کند و این‌که چگونه یک مرد با از دست دادن اطرافیان خود، منزوی می‌شود و بعد وجود یک زن می‌تواند از نظر روحی روی او تأثیر مثبت بگذارد و او را از انزوا خارج کند و در عین حال تأثیر همدردی را روی انسان‌ها نشان می‌دهد.

داستان *راز سوزان*^۵ مربوط به خانم ثروتمندی است که به خاطر بیماری پسر ۱۲ ساله‌اش مجبور است به یک محیط کوهستانی و خوش آب و هوا سفر کند. همسر این خانم وکیل است و در تربیت فرزندش بسیار سخت‌گیر است. در آنجا جوانی به نام بارون می‌خواهد با این خانم رابطه دوستی برقرار کند. ابتدا او با پسرک دوست می‌شود تا راه را برای دوستی با مادرش هموار کند.

بارون با مادر پسرک به گردش می‌رود و پسرک، ادگار، ناظر رابطه دوستی این دو می‌شود، این مسئله برای پسرک خوشایند نیست و سعی می‌کند مزاحم رابطه دوستی آن‌ها شود.

مادر از حالات پسرک عصبی می‌شود و سعی می‌کند او را با تکالیف مدرسه سرگرم کند، اما او می‌گوید:

«پدر درس خواندن را در اینجا ممنوع کرده است، پدرم گفته که من فقط باید اینجا استراحت کنم» (تسوايگ، ۱۹۸۸، ص ۵۳).

ادگار با تأکید روی کلمه پدر می‌خواهد ترس را در وجود آن دو برانگیزاند. روز به روز تأثیر منفی این رابطه، دوستی مادر و بارون، روی پسرک بیشتر می‌شود تا این‌که یک شب، در حالی که آن دو از گردش برگشته بودند و مادر می‌خواست به اتاق بارون برود، پسرک با بارون درگیر می‌شود، مادر از پسرک می‌خواهد که از بارون عذرخواهی کند، اما پسرک این کار را نمی‌کند و به نزد مادر بزرگ خود که در شهر دیگری زندگی می‌کرد، می‌رود. ولی قبل از این‌که به آنجا برسد، مادر و پدر پسرک خود را به آنجا رسانده بودند.

زمانی که پدر می‌خواست پسرک را تنبیه کند، مادر با اشاره به او می‌فهماند که باید درباره رابطه او با بارون سکوت کند، تا زندگی مشترک آن‌ها خدشه‌دار نشود. پسرک می‌گوید:

«نه، نه، بابا، تقصیر من بود، رفتار مامان با من خوب بود... من فرار کردم چون ترسیده بودم، مقصر من بودم...» (همان، ص ۱۲۲).

پدر انتظار هر چیزی را داشت غیر از اعتراف پسرک. در هر صورت پسرک درباره رابطه مادر با بارون سکوت اختیار کرد و خود را مقصر قلمداد نمود.

تسوايگ در این داستان حالات روحی یک پسر ۱۲ ساله را ترسیم می‌کند که به راز بین مادر و معشوقش پی می‌برد و سرانجام علی‌رغم آزار روحی زیادی که می‌بیند، روابط مخفیانه بزرگسالان را درک می‌کند و می‌پذیرد.

نتیجه‌گیری

تسوايگ بیش از دیگر نویسندگان تحت تأثیر فروید بوده است. در داستان‌های تسوايگ ملاحظه می‌شود که او چگونه راجع به حرکات دست‌ها می‌نویسد، نمونه این حرکات دست‌ها در داستان اول *بیست و چهار ساعت از زندگی یک زن* است، که این خانم بدون این‌که به صورت آن جوان نگاه کند، از دست‌های در حال ارتعاش آن جوان پی می‌برد که او در چه موقعیتی قرار دارد. نویسنده می‌خواهد بگوید که برای شناختن انسان‌ها لازم نیست، صورت آن‌ها را نگاه کرد، چون انسان‌ها از صورتک‌ها استفاده می‌کنند تا بتوانند آنچه را که در درونشان است، پنهان کنند. پس باید به چیزهایی مانند حرکات دست‌ها توجه کرد که نمی‌توان آن‌ها را پنهان کرد.

مطلب عمده‌ای که تسوايگ در داستان‌هایش به آن می‌پردازد، توصیف حالات روحی اشخاص به ویژه زنان است. ترس از تنهایی را وصف می‌کند که تا چه اندازه وحشتناک است.

اعتراف در اکثر داستان‌های تسوايگ دیده می‌شود. قهرمان‌های داستان‌های تسوايگ با اعتراف کردن، در واقع با بیان آنچه روح آن‌ها را آزار می‌دهد، خود را از اعمال بدشان رها می‌کنند که در روانکاوی، کاملاً ثابت شده است که با بیان کردن مطالب، انسان بدین طریق روح خود را آزاد و رها می‌کند.

در واقع بیان کردن مطلب، به نوعی تکرار آن عملی قلمداد می‌شود که شخص خود را واقف به آن عمل می‌داند و از آنجایی که تسوايگ پای‌بند به روانکاوی فروید است، خود جایگزین پزشک روانکاوی می‌شود که به بیمار این اجازه را می‌دهد تا با بیان مطالب، خود را از خاطره‌ای

تسویاگ تأثیر همدردی را روی انسان‌ها بیان می‌کند و تأثیر مثبت آن را روی روح و روان انسان ترسیم می‌کند. در داستان شب رؤیایی هم ملاحظه شد که چگونه آن اشراف‌زاده در اثر خیانت دوست دخترش و از دست دادن اطرافیان، منزوی شده بود و بعد نویسنده تأثیر مثبت یک زن را روی او ترسیم کرد که چگونه او را دگرگون کرد و به زندگی برگرداند.

منابع

- 1- Bauer, A., **Stefan Zweig**, Berlin 1961.
- 2- Brauneck, M., (Hg.): **Autorenlexikon deutschsprachiger Literatur des 20. Jahrhunderts**, 3.Auflage, Hamburg 1988.
- 3- Schmidt, A., **Dichtung und Dichter Österreichs**, Band I., Salzburg/ Stuttgart 1964.
- 4- Zweig, F., Stefan Zweig, **eine Bildbiographie**, München 1961.
- 5- Zweig, S., **Vierundzwanzig Stunden aus dem Leben einer Frau**, Amok, Novellen einer Leidenschaft, Frankfurt am Main, 1950a.
- 6- ———— **Phantastische Nacht**, Amok, Novellen einer Leidenschaft, Frankfurt am Main 1950 b.
- 7- ———— **Brennendes Geheimnis**, Frankfurt am Main 1988.